

בו:

שבועות שתיים פרק שלישי שבועות

עין משפט
גזר מצוה

עד שיפרוט דך הכתוב יחדיו. ור' יאשיהו הא דליתרין למיכת
יחדיו כמורש בשור ובחמור שלא יחייב אפי' אינם קשורים יחד
כדאמר בירושלמי דליתרין לנעוטי קושך אחורי הקרון וגם בלגישת
צמר ושמיים איתרין שלא לאסור אפי' אינן תחופין כגון שני מלכודים
אחד על צמר ואחד על פשמית:

אלא אי אמרת בדבר מצוה מאי
ביעט. וא"ת אימא דמייעט
לשנות את הדיוע ומילתא דליתא
בלהנא לשמאל ומילתא דליתא בלאו
והן אליבא דרבי ור' דשקולט הן
דפרישי ליעיל ואי מרינין האי מרינין
האי ועוד א"ר ליכמוז לנשות ושלן
לנשות ולא נלשוה הרעה והטעה:
הא תו י"ג חייב הוא ד"בא. זו
היא גירסת הקונט' ודייק מדתנן
נמתני' תלת זמנין שלא אוכל
אוכלנה (שלא אוכלנה) ואין נראה
דנפקה שני דנדיים (ד' י"ג) תנן שבעה
שלא אוכל (שבעה) שלא אוכל אינו
חייב אלא אחת ולא קמני התם תלתא
זמנין ואפי"ה דייק כרנא התם כגמ'
(דף י"ג) ממתני' מדלל קמני חייב אחת
ומדלל קמני אינו אלא אחת וקמני
קרא אינו חייב אלא אחת הוה דלית
ליה הא כי מימשיל על שבתה חייב
לכן נראה כפסירם דלי"ג נמתני'
הדא תלת זמנין ולי"ג הא תו לי"ג אלא
הי"ג חייבא (הוא) דליכא כו' ודייק
מדתנין אינו חייב אלא אחת כדדייק
נגדריים ואפי"ה דהכא לא מני למיתני'
(והאלה אחת דליתרין למיתני' חייב
לנשותי' הא שלא אוכלנה והדר שלא
אוכל חייב שמיים מ"מ דייק שפיר
מדלל קמני חייב אחת: הכי השתא
התם איתא לשיניה ב'." כפ"ג נגדריים
(דף י"ג) לא מסיק הכי אלא דמי התם
כגון שקיבל עליו שמי נזירות כג'
אחת ונראה דהתם שמי לפטוע דמיירי
כגון דלמר הריני מ"מ דלמר הריני
נייר היום וכו' וכל כרע הוה דלמר התם
לעיל דלון נזירות תלה על נזירות
ומייתי סיעתא שפיר דהוי השתא
דומיא דשבעות דמי כגון שקבל
עליו כ' נזירות כגת אחת ולא דמי
לשבעה דהכא כנזירות חייב תרויהו
להתחייב לנמות כ' נזירות זו אחת זו
אפי"ה לא נשאל על הרשון אלא
בשבעות בעי לחתוי סיעתא אפילו
אם נאמר דנזירות תלה על נזירות או
שקבל עליו שמי נזירות כגת אחת כיון
שאזינו מנין מנה לשם ראשונה איך
תעלה לו לשני לראשונה או לאו
משום דלמר אי משכחת שניה רוחא
חייב ויהי גבי שבעה ומשני דהא לא
דמי דהתם איתא לשניה דכי סליק
מראשונה חייבא שניה הכא מי איתא
פריך לרז הוה דלמר דלון נזירות תלה על נזירות מהך דמי שנדר
שמי נזירות ומשני כגון שקיבל שמי נזירות כגת אחת הי"ג לשני אפי"ה
דלון נזירות תלה על נזירות מ"מ אי משכחת רוחא חייבא כדכרע אלא
ה"ש משני לא מה שהמקשה לא אסיק אדעתיה היא דרנא הקשה
ר"י כר' מאאי שקיבל עליו שמי נזירות כגת אחת ושאל על אחת
מהן אמאי לא נשתיי כשניה מ"מ מהא דתנן (גדרס דף סו.) קונס
שאני נהנה לכונס הוחר אחד מהן הוחרו כיון ונראה דיש לתקן
דהכא ויל סליק למנין כ' נזירות כיון כל אחד בפני עצמה דמי:
אם נשתיי דהיגו בריה נשאל ע"יה. נראה דכי לא שיר אלא
פחות מכיות דחייב עליה אפי"ה דלמר שלא אוכלנה דכי
משנתע על הככר איך דעמו שלא שיר פחות מכיות דלון לך אדם
שיאכל ככר שלם שלם יחו מעט פירורין נזיריים ממנו דאי מפטר עד
שיאכל גם אותו פחות מכיות אמאי קאמר כגמון דלא חשיב לאיטושי

ומשני ר' יאשיהו דלא מיימר ליה או נפקא ליה דקראי לאו נמתוה איירי
דככר לה כר"ע דרריש רביי ומיעוטי כו' מאי מיעט אין לך דבר הראוי
למעט כשנשע לנטול את המזוזה ואם זה חייב כ"ש כל שאר שבועות
אלא דהוי נטול מזוזה אימעוט וקוים מזוזה מעמיט למלתייה בלאו וכן:
איסיי ב"ג איסיי. דלחריס כגון ממנה
לעשיר: ה"ג הכא מי איסיא בלא
קאיסי: מתנני' ה"ג שבעה שלא
אוכל ככר זו שבעה שלא אוכלנה
שבעה שלא אוכלנה. לקמיה מפרש
לי"ג דנקט שבעה משמית: אינו חייב
אלא אחת. שאין שבעה חלה על
שבעה: גמ' למה לי למיטני שלא אוכל
שלא אוכלנה. למינקט מרי לישני
למני (ה) שלא אוכל שבעה שלא אוכל:
אכל אמר שבעה שלא אוכלנה והדר
אמר שלא אוכל. ואכלה כולה חייב
שמיס דחייבא לה שבעה שניה (ו) ואילו
שלא אוכלנה כולה משמע אכל מקמיה
לא אסר עליו וכי הדר אשבעט שלא
אוכל אוקר עלמו כבית ממנה וכי
אכל כות קמא חייב משום שבעה
שניה וכי נשך ואכלה חייב משום
שבעה ראשונה אבל האומר תחלה
שבעה שלא אוכל אוקר עלמו כבית
ממנה הלאך שניה לא חייבא דככלל
ראשונה הלאך כיוון דלמפרע כבית
ראשון שוב לא יאכל כלום ממנה כ' שבעה
כולה: כדכרע. דלמר אוכלנה משמע
טולה אבל לא אוכל אוקר עלמו כבדי
אכלה: הי"ג הא סו לי"ג הא קמ"ל
חייבא אלא דליכא הא שבעה איסיא
וכי משכחא רוחא חייבא כדכרע דלמר
רנא שאס נשאל כו': הא סו לי"ג.
שבעה שלישית לי"ג משבעה שניה
אשבעות דלון שבעה תלה על
השבעה: הא קמ"ל כו'. להכי נקט
למנינא דאשבעות חייבא הוא דליכא
אשבעות אחרונות הא שבעות
ולא ילאו לנטול ואם ימלאו מקום
ימולו והכי נטול כדכרע שאס נשאל
למכס על הראשונה עלתה שניה
תחתיה ונאסר כככר משום שבעה
שניה וכן אס נשאל על השמיס תלה
(ו) על השלישית לפי שהמכס עוקר הנדר
מעיקרו שהרי פותח לו בחרטה והוי
כמי שלא נדר וחלה השניה למפרע
שהראשונה היתה מעכנתה מלחול
ואינה לראשונה ואילו נשאל עליה:
שמי נזירות. תסם נזירות לי' יוס' (א)
והפריש קרבן. לתגלתו ושאל לתסם
על הראשונה עלתה על שניה כמנין
ממנה לשם ראשונה ואינו נריך לשמור
עוד נזירות שניה והקרבן שהפריש
מביא עליה כדמפרש עמא' לקמן (ב) ומי
גרס לשניה שלא תחול תחלה להיות
אמר

עד שיפרוט לך הכתוב
יחדיו. ור' יאשיהו הא דליתרין למיכת
יחדיו כמורש בשור ובחמור שלא יחייב אפי' אינם קשורים יחד
כדאמר בירושלמי דליתרין לנעוטי קושך אחורי הקרון וגם בלגישת
צמר ושמיים איתרין שלא לאסור אפי' אינן תחופין כגון שני מלכודים
אחד על צמר ואחד על פשמית:

מסורת הש"ס
(א) גמ' (ב) גמ' (ג) גמ' (ד) גמ'
(ה) גמ' (ו) גמ' (ז) גמ' (ח) גמ'
(ט) גמ' (י) גמ' (יא) גמ' (יב) גמ'
(יג) גמ' (יד) גמ' (טו) גמ' (טז) גמ'
(יז) גמ' (יח) גמ' (יט) גמ' (כ) גמ'
(כא) גמ' (כב) גמ' (כג) גמ' (כד) גמ'
(כה) גמ' (כו) גמ' (כז) גמ' (כח) גמ'
(כט) גמ' (ל) גמ' (לא) גמ' (לב) גמ'
(לג) גמ' (לד) גמ' (לה) גמ' (לו) גמ'
(לז) גמ' (לח) גמ' (לט) גמ' (לך) גמ'
(לכ) גמ' (למ) גמ' (לנ) גמ' (לו) גמ'
(לז) גמ' (לח) גמ' (לט) גמ' (לך) גמ'
(לכ) גמ' (למ) גמ' (לנ) גמ' (לו) גמ'
(לז) גמ' (לח) גמ' (לט) גמ' (לך) גמ'
(לכ) גמ' (למ) גמ' (לנ) גמ' (לו) גמ'

רבינו חננאל

ש"ס שהיה ברין שריה
חייב דברי ר' יהודה בן
חמיה כו'. שפיר קאמרו
ליה רבנן דשבעות מצוה
לא תעשה בטול מצוה
כיום מצוה. ודכביכול
מצוה אס נשבע לבטול
ולא ביטול פטור. ואם
נשבע לקיים ולא קיים
לדברך חייב ואמר והו'
ר' יהודה בן בתייה והוא
הנשבע לרעה לאחרים
פטור. אבל להיטיב
לאחרים חייב ורביה
קרא אפי"ה דליתא בלית
הכא נמי כדכרעה קרא
קיום מצוה אפי"ה דליתא
בביטול מצוה. ורבנן התם
איתא לשיבתא אס נשבע
שלא איטיב לפטויו חייב
הכא ליתא אס לא קיים
את השבעה השבעה
שלא לקיים השבעה
נה נשבע פטור ולא
המאז שחייב: ירושלמי'
שבעות אין בהן כרת.
מילא אין בהן כרת.
על דער ר' יוחנן דאמר
שבעה שלא אוכל מצוה
אסור לכול מצוה לילוי
המסא. שבעה שלא אוכל
מצוה לילוי המסא וכל
ואוכל מצוה. וכן הנשבע
שלא לישב בעל אסור
לישב בעל סוכה אבל
הנשבע שלא לישב בעל
סוכה לוקח וישב בסוכה
דפטור: תיר' כמסא ר' אב
ר' מין ושכר ויר' לשנות
זו מצוה כיון רשות כו'
עד ת"ל מין ושכר ויר'
לשנות זין מצוה כיון
רשות. וגרסינן תחלתא
ויר' מילא היא קודשא
אורחא הוה נשבע
עליה מהר סיני. אלא כי
הא דאמר רבא שבעה
ששבתה וחרו ואמר
הריני נזיר אחיא נזירות
וחלה ראשונה: וירוש'
(ירושלמי) אחרת
לשבעת השעות מנין לא
חיל וברו לא יעשה וברו
חילין: מ"ג' שביעה
שלא אוכל ככר זו
שבעה שלא אוכלנה
שבעה שלא אוכלנה
ואכלה. אינו חייב אלא
אחת. וזו היא שבעת
כיווי שחייבין על זונה
מכות ועל שגגת קרבן
עולה וירוד. ואקרימאם
שבעה שלא אוכלנה והדר
נשבע שלא יאכל ככר זו
חייב שתיים כדכרע דאמר
שבעה שלא אוכל זו
אפילו אכל כות ממנה
חייב. ואם נשבע אחרי
שלא אוכלנה ככר פטור
בשבעות הראשונה בכלה
ואין שבעה תלה על
אינו חייב אלא אחת
השניה תחתייה. ואיתין
שאלה על הראשונה כלא

עד שיפרוט לך הכתוב יחדיו ור' יאשיהו הא דליתרין למיכת
יחדיו כמורש בשור ובחמור שלא יחייב אפי' אינם קשורים יחד
כדאמר בירושלמי דליתרין לנעוטי קושך אחורי הקרון וגם בלגישת
צמר ושמיים איתרין שלא לאסור אפי' אינן תחופין כגון שני מלכודים
אחד על צמר ואחד על פשמית:

מסורת הש"ס
(א) גמ' (ב) גמ' (ג) גמ' (ד) גמ'
(ה) גמ' (ו) גמ' (ז) גמ' (ח) גמ'
(ט) גמ' (י) גמ' (יא) גמ' (יב) גמ'
(יג) גמ' (יד) גמ' (טו) גמ' (טז) גמ'
(יז) גמ' (יח) גמ' (יט) גמ' (כ) גמ'
(כא) גמ' (כב) גמ' (כג) גמ' (כד) גמ'
(כה) גמ' (כו) גמ' (כז) גמ' (כח) גמ'
(כט) גמ' (ל) גמ' (לא) גמ' (לב) גמ'
(לג) גמ' (לד) גמ' (לה) גמ' (לו) גמ'
(לז) גמ' (לח) גמ' (לט) גמ' (לך) גמ'
(לכ) גמ' (למ) גמ' (לנ) גמ' (לו) גמ'
(לז) גמ' (לח) גמ' (לט) גמ' (לך) גמ'
(לכ) גמ' (למ) גמ' (לנ) גמ' (לו) גמ'
(לז) גמ' (לח) גמ' (לט) גמ' (לך) גמ'
(לכ) גמ' (למ) גמ' (לנ) גמ' (לו) גמ'